

A jászkeszeg az év hala

A Magyar Haltani Társaság szervezésében 2010 óta kerül sor az év hala megválasztására. Az akció nem titkolt célja őshonos halaink ismertebbé tételé, népszerűsítése. Most is három, a választásokon eddig még nem szerepelt faj közül lehetett választani. Egyik jelölt a kigyószerű angolna

(*Anguilla anguilla*) volt, másik a védett fürge cselle (*Phoxinus phoxinus*), harmadik pedig az ezüstös színű jászkeszeg (*Leuciscus idus*). A beérkezett 7 683 szavazat 49 százalékát elnyerve ez utóbbi lett a 2021-es év hala.

A Herman Ottó által még ónos jászknak nevezett ezüstös pikkelyzetű halat a vöröses úszói miatt gyakran vélik vörösszárnyú keszegnek (*Scardinius*

erythrophthalmus), bodorkának (*Rutilus rutilus*) vagy leánykoncérnak (*Rutilus virgo*). Pedig egyszerű különbséget tenni közöttük, ha tudjuk, hogy az előbbi oldalvonalán mindig ötvennél több pikkely számolható, míg az utóbbiakén ötvennél kevesebb.

A jászkeszeg áramláskedvelő faj, amely főként a kisebb-nagyobb folyók alföldi és dombyidéki szakaszait részesíti előnyben. Általában magányosan vagy néhányadmagával keresi nagyrészt gerinctelen állatokból álló táplálékát, de kisebb mértékben növényi anyagokat és szerves törmelékét is fogyaszt. Késő ősszel, amikor a víz lehül, nagyobb telelő csapatokba verődik a meder mélyebb részein.

A jelentősebb folyóvizekben és csatornáknak az ország egész területén számítani lehet rá. A horgászfogásokban rendszeresen előfordul, s nem ritkák a 30 centimétert meghaladó példányai sem. Húsa ugyan szálkás, de sütvé és főzve egyaránt igen ízletes.

HARKA ÁKOS

Fiatl jászkeszeg, színesedő úszókkal (A SZERZŐ FELVÉTELE)

